

Talajjavító növények

A VADON ÉLŐ ÉS A HASZONNÖVÉNYEK KÖZT SZÁMOS AKAD, AMELYIK JÓTÉKONYAN HAT A TALAJ TERMÉKENYSÉGÉRE, SZERKEZETÉRE, VAGY ÉPPEM ELBÁNIK EGYES TALAJLAKÓ KÁRTEVŐKKEL. ELŐBBIRE A NITROGÉNGYÚJTÓ PILLANGÓSOK, ILLETVE A MÉLYRE HATOLÓ GYÖKERŰ FAJOK, UTÓBBIRA PEDIG A KÖRÖMVIRÁG A JÓ PÉLDA.

Anyár második felében, amikor lekerülnek az ágyásokból az első termények, talajjavító másodvetésbe kezdhetünk. Mint a zöldségtermesztési cikkünkben kiderül, alkalmas erre a célra a zöldborsó, mert a levegőből gyűjtött nitrogénnel dúsítja a talajt, de vehetünk csillagfürtöt, hereféléket vagy lóbabot is, hasonló eredményt elérve. A csillagfürtnek takarmánynak való, illetve díszkerti fajtái, fajtái is vannak, utóbbiak mészkerülők és vízigényesek. Ezek a nagy természetű növények nemcsak nitrogénnel gazdagítják a talajt, hanem mélyre hatoló gyökerekkel lazítják is. Sajnos a csigák előszeretettel fogyasztják, cserében viszont magról önmagától is szaporodik a kertben, ahol jól érzi magát. Hasonlóképp a lóbab gyökerei is jól lazítják a talajt.

Klasszikus zöldtrágyanövény a mézontófü, ami bojtos gyökereivel lazítja a talajt, illatos virágaival pedig vonzza a méheket és más beporzó rovaro-

kat. Napos fekvést, jó vízáteresztő képességű talajt szereti, a megfelelő csírázáshoz fontos, hogy a magokat 2-3 cm mélyre vessük. A másik klasszikus egyéves talajjavító növény a fehér mustár, ami gyorsan nő, elnyomja a gyomokat és meszes,

agyagos talajon is szépen fejlődik. Keresztesvirágú növény lévén pedig a talajlakó gyökérgubacs-fonálféreg ellen is véd. Gyökerei olyan anyagot (izotiocianát) választanak ki, ami elpusztítja a kártevőt és más talajlakó káros szervezeteket is. Ugyancsak ebbe a családba tartozik az olajretek, a takarmányrepcse. Növényvédő tulajdonságuk mellett kedvező talajállapotot hoznak létre. Virágzáskor dolgozzuk be a talajba a növényeket.

Igazi aduász a körömvirág, amit számos értékes kultúrában használnak a kultúrnövény védelmére. Távol tartja a levéltetveket, hernyókat, csigákat és levélfonálféregket. Legjobban napos helyen, laza talajon érzi magát, de alapvetően igénytelen növény. Gyógynövényként is számon tartják, virágai pedig ehetők.

H. Cs.